N°. 86. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 20 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

INGEZONDEN STUKKEN.

De heer Vogelsang

in de *Arnhemsche Courant* van den 17 Julij te kennen, niet met ons gevoelen te kunnen vereenigen, dat de [Minis]ter van Binnenlandsche Zaken wel gedaan heeft, het [gevoe]len der Staten-Generaal in te winnen nopens sommige [be]ginselen, waarop, naar hunne meening, eene nieuwe wet op het verkiezingstelsel zou behooren te worden [geve]stigd.

Wij hadden als grond voor dit ons gevoelen opgegeven, [dat de] Koning en de Minister ook na den ontvang dier [antw]oorden *nog volkomen in derzelver geheel waren.* Dit [wers]preekt de heer VOGELSANG, zeggende:

[«E]enmaal geantwoord hebbende, is er een gevoelen [uitge]lokt en gevestigd, waarop de Staten-Generaal moeijelijker dan anders zullen terug komen."

[Op] deze bewering merken wij *vooreerst* aan, dat het [nog] behalven zeker zou zijn, dat na den ontvang dier [antw]oorden een bepaald gevoelen zou zijn gevestigd. De [gevoe]lens en beschouwingen der leden van de Staten-[Gene]raal zouden ook wel zeer uiteenloopend kunnen zijn; [en] de regering zou nu inmiddels weten, wat van beide [zijden] voor gronden werden aangevoerd, en deze kunnen [over]wegen.

[Te]n *anderen*, zijn de Staten-Generaal volgens hunnen [eed ge]houden, het algemeene belang met al hun vermogen [te be]vorderen; en art. 85 der grondwet zegt, dat zij *voor [hun ze]lve* (dat zal zijn ieder naar zijn eigen gevoelen en [overe]enkomstig zijn geweten,) *stemmen*.

[Het is] dus aan te nemen, dat de Staten-Generaal bij het [bestaa]n van uiteenloopende gevoelens, ongeacht beter verkregen licht en eene daardoor ligt mogelijk gewijzigde overtuiging, *die* overtuiging zouden verzaken, alleen [omdat] zij vroeger een ander gevoelen hadden uitgedrukt, [en] de verdenking van eed- en grondwetschennis op [zich la]den, hetgeen zeker niet bij den heer VOGELSANG zal [zijn] opgekomen.

[Do]ch de heer V. heeft een ander bezwaar tegen ons. [Wij] hadden gezegd: «kunnen zij (de Koning en de [Mini]ster) zich met de beginselen der STATEN-GENERAAL niet [veree]nigen, [dat is wanneer er bij groote eenstemmigheid [begin]selen waren uitgedrukt,] dan dragen zij geene wet [volgen]s die begingelen voor.

[Waa]rop merkt de heer V. aan: *ergo* dan geene wet, [en n]oodzakelijk dan ook; want eene wet volgens andere [begin]sels wordt *per se* niet aangenomen.

[Dez]e conclusie is niet juist.

[Ee]ne wet behoeft niet altijd van de zijde der regering [te k]omen. De Staten-Generaal (de leden der Tweede Ka[mer] namelijk.) kunnen insgelijks voorstellen doen, en zij [zoude]n dit *behooren* te doen, wanneer eene wet door hen [noodz]akelijk werd geacht, en deze niet door de regering [werd] voorgedragen.

[Da]r komt dan de Eerste Kamer aan de beurt om te [beslis]sen. Valt die beslissing in voordeel der regering, [dan v]alt het wetsontwerp en nog altijd bestaat er geene [botsin]g tusschen de Tweede Kamer en de regering.

[De] Minister heeft nu geen wetsontwerp tegen zijne [overtu]iging voorgedragen, geen tijdverlies met het ontwer[pen ge]had; hij heeft de vertegenwoordiging *hare* attributen [laten] vervullen.

[Val]t de beslissing in voordeel van het wetsontwerp en [is de] Minister door al het voorgevallene niet overtuigd [gewor]den, dat het verlangen der beide Kamers het algemeen [belang] des lands is: *dan* behoort hij af te treden en een [veran]twoordelijke Minister, welke de inzigten der verte[genwo]ordiging deelt, behoort zijne plaats te vervangen.

[Dit] alles is nu geredeneerd in de onderstelling, dat er [versch]il tusschen de meeningen der Staten-Generaal en die [der re]gering bestaat: doch ook het omgekeerde *kan* zeer [wel pla]ats vinden, en dan is de Minister *a priori* verze[kerd d]at zijne inzigten de ware zijn; en hij zal nu met [meer] lust een ontwerp vervaardigen, welks gunstige [uitsla]g hij vooraf kan verwachten. Nog meer hij zal [nu n]opens sommige bijzonderheden, welke hem anders wellige zouden zijn ontslipt, zijn opmerkzaam gemaakt; daarover kunnen nadenken, en het ontwerp zal er slechts te meer volledig om zijn.

Uit hoofde van dit een en ander kunnen wij met den heer VOGELSANG niet instemmen, dat het stellen van vraagpunten aan de Staten-Generaal dáár, waar het de vestiging of wijziging van gewigtige beginselen geldt, zoo zijn te beschouwen als schadelijk voor het belang des lands en de kracht der regering, welke een en ander, naar ons inzien, integendeel door het dikwijls verwerpen van wetsontwerpen met geene mogelijkheid anders dan benadeeld kunnen worden.

De Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten in Nederland, in betrekking tot de vereischten, de opleiding en de wijze van verkiezing der Inlandsche Rabijnen.

> Ne gouvernant que par des cabales et intrigues, ils ne cherchent qu'a rendre les loix souples et dociles a leur désirs.
>
> Entretiens de Phocion.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Wij vinden de navolgende zinsneden in eene memorie aan Z. E. den Baron VAN ZUYLEN VAN NYEVELD, Mei 1841, «Omtrent de opleiding der Rabijnen staat het te «bezien, of het Seminarium te Amsterdam wel aan het «oogmerk voldoet, en in het bijzonder, of hetzelve ge«noegzaam de gelegenheid aanbiedt, tot het aanleeren der «humaniora, zoo als die, heden ten dage, wordt vereischt."

«De reglementaire bepalingen voor het examen der «Joodsche geestelijkheid in Nederland, laten bijna niets te «wenschen over; maar zij zijn niet bestand tegen de «spensatien en zijdelijken invloed, die vaak het collegie «van examinatoren kunnen beheerschen en de uitkomsten «bepalen."

Wij vinden in eene missive aan den H. E. G. Heere SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE, Julij 1841: «De Neder«landsche Sijnagoge begint eindelijk het doel, de middelen «en de inzigten der Hoofd-Commissie moede te worden; «de toets harer renominé aan besluiten, aan de geschie«denis, aan de openbare meening, aan de gevoelens van «verre de meeste der Isr. kerk- en armbesturen en aan «het gemoedelijke getuigenis van waarheidslievende en zaak«kundige Joden, zou de treurigste uitkomsten opleveren."

«De godsdienstige belangen van 54.000 Joodsche onder«danen, behooren wel is waar, niet tot U. E. departement, «maar zij behooren desniettemin tot de deelneming van den «regtvaardigen staatsman, van den redelijken Christen en «van den regtschapen Nederlander!"

Wij vinden hoofdzakelijk in de *Arnhemsche Courant* van 24 Mei 1841 en in de *Vlissingsche Courant* van den 19 Julij daaropvolgende, twee korte maar naar waarheid geschetste tafereelen, van den stand der Joodsch-kerkelijke zaken in het vaderland.

Wij vinden dus protest, en geen VOGELSANG is in staat, hier een stilzwijgend consent te berde te brengen, of het volk als medepligtig aan te klagen.

Wij vinden nog meer.

Wij vinden een Rijks Seminaria te Amsterdam, dat, in geenen deele, aan zijne bestemming beantwoordt. In Sept. 1841 werden de wetenschappen nog des morgens van 7 tot 9 ure geleerd, en des namiddags, van 2 tot 4 ure, door de studenten, overgeleerd. De overige tijd van den dag werd aan den talmud besteed. De leerschool werd grootendeels door Gassideschen invloed geleid.

Wij vinden in de redevoering van den regent, Mr. LIPMAN, in de maand Aug. jl., bij de openbare vergadering van het Seminarium gehouden, hoegenaamd geen stof of aanleiding, om ons met de goede voortgangen dezer inrigting te verheugen of geluk te wenschen.

Wij vinden in de *Vlissingsche Courant* van den 31 Jan. dezes jaars, een stuk getiteld het Israëlitisch Seminarium te Amsterdam, hetwelk, in een wenschenden zin, alles behalve een goed getuigenis van hetzelve aflegt; dit stuk werd nimmer tegengeschreven.

Wij vonden vroeger eene zitting van het collegie van examinatoren, gehouden in Julij en Aug 1840 te Amsterdam, waarbij drie Nederlanders tot Rabijnen zijn gepromoveerd. Zij hadden, zoo men zegt, hunne theologische studien, tegen betaling van f 1800, bij wijlen den Opper-Rabijn te 's Hage, en deszelfs zoon, den Opper-Rabijn te Nijmegen, voltrokken. De leermeester zat bij het collegie voor. De thesis waren geenszins van de moeijelijkste; de overige heeren examinataren begonnen kregel te worden; een gedeelte van het collegie werd ziek, het andere liep, tot completering der vergadering, naar huis; maar de aspiranten werden evenwel met den lauwer der overwinning bekroond: zij namen dadelijk na hunne benoeming, zitting in het conclave, en de een hielp er den ander door!!! Van het examen in de wetenschappen, waren deze drie heeren, de hoop van het nageslacht, bij Min. dispositie, vrijgesteld!!!

Wij vinden overal den geest van usurpatie en den toeleg, om het Joodsche kerk-, school- en armwezen, onder een verderfelijk monopolie te brengen en aan banden te leggen.

Wij vinden de *eerste pogingen*, om de Israëlitische onderdanen, uit het gelijke genot hunner constitutionele regten te verdringen.

Wij vinden de Hoofd-Commissie aangevallen en aangeklaagd, gehoond en uitgedaagd, zonder eenige revenche of satisfactie harerzijds te vernemen.

Wij vinden de Amsterdamsche Israëliten, in een kerkelijken zin, de facto, gescheiden, gesplitst, verdeeld en deels aan den invloed van het Gassideismus overgegeven.

Wij vinden in kleine steden en dorpen, sijnagogetten, met behulp van 's lands penurie, opgerigt en, met veel pompe, ingewijd; maar geene leeraars, die het woord Gods binnen dezelve verkondigen,

Wij vinden nietige toelagen, van den lande, voor de Rabijnen welke, door deszelfs geïmposeerde wetten en verordeningen, zijn opgeleid.

Wij vinden dus de Israëliten onder het gewigt der kerkelijke belasting gebukt en de gelden, door den Staat, voor de Joodsche eeredienst bestemd, in geenen deele, tot bestwil derzelve aangewend.

Wij vinden een twistappel van kerkverschillen, binnen de gemeente geworpen, waarbij de loerende tusschenkomst der Hoofd-Commissie schildwacht houdt.

En wat vinden wij *niet?*

Wij vinden geene Hollandsche rabijnen voor de vacante plaatsen van 's Hage en Amsterdam; er *moge* eene enkele uitzondering bestaan, maar over het algemeen genomen is, na 25 lange jaren, de kanselwelsprekendheid, bij de Joden in Nederland, met lichten te zoeken. Wij vinden noch oefenaars, noch leeraars, en al die theologische voorspan, waaraan het geld van den Staat werd verbeuzeld. Wij vinden geene bevrediging voor het tegenwoordige, geene geruststelling voor de toekomst. Wij bezitten geene CHRISOSTHOMO'S, DES AMORIE'S, BOSSTET'S, MASSILLON'S, BORGER'S of VAN DER PALMEN, en moeten ons daarbij het gemis der ADDÉRES, SCHIF'S, EUBESCHITS, EIGER'S, AWORDERHAM'S, EMBDEN'S en huns gelijken getroosten. Men logenstraffe ons, niets ter wereld zal ons meer vreugde verschaffen.

(*Het vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 8. Julij. Te Mantua hebben onlusten tusschen de Christenen en Joden plaats gehad. Gelijk gewoonlijk, heeft een verschil over eene kleinigheid daartoe aanleiding gegeven. Een Christen heeft den 30. Junij een jood in een koffijhuis geslagen, hetwelk het teeken tot eene opschudding is geworden. Men viel nu de Joden overal aan en mishandelden hen. Het landhuis van de joodsche familie *Finzi* werd vernield. De plaats-overste, die de rust wilde handhaven, werd miskend. De troepen waren genoodzaakt op de dolle opgeruide menigte te vuren, waardoor eenige personen zijn gedood of gewond. Er zijn troepen van Verona aangekomen, ter versterking van het garnizoen om de rust te handhaven.

— Men meldt uit Smirna, d. 19. Junij. De dagbladen der regering hebben weder naar hunne gewone wijze hunne berigten over de voorvallen op het eiland Kalymnos medegedeeld. Zie hier de werkelijke toedragt der zaak. *Hussein*-beij, de bevelhebber eener aldaar gestationeerde Turksche oorlogsbrik, was verliefd geworden op de schoone dochter van eenen primaat des eiland, *Andrea Ismaël*. Het meisje wees zijne aanzoeken af, en klaagde aan haren vader over zijne vervolgingen, waarop deze zijne dochter op eene veilige plaats verbergen liet. Vertoornd over het mislukken zijner pogingen, liet *Hussein*-bey een gedeelte zijner manschappen aan land zetten, en alle woningen, waar hij vermoeden kon dat het meisje verborgen was, doorzoeken. Daar dit vruchteloos bleef, trachtte hij een ouden knecht des huizes door stokslagen tot verraad te dwingen: deze bleef echter zwijgen en stierf onder de mishandelingen. Na verloop van eenige dagen gedroeg zich *Hussein* bey alsof hij alles vergeten had, verzoende zich met *Andrea Ismaël*, en noodigde hem op zijn schip te eten. Nauwe-

lijks had de grijsaard plaats genomen of een soldaat sloeg, op een' wenk van *Hussein*-bey, hem het hoofd af, waarop het ligchaam aan den oever gebragt en daar nedergelegd werd. Het gezigt van het lijk wekte echter de woede der voorbijgangers zoodanig op, dat de matrozen, welke het aan land hadden gebragt, reeds op de terugvaart met steenen geworpen en vijf hunner gedood, benevens vier zwaar gewond werden. De brik vuurde om hunnen aftogt te dekken twee kartetsen af, en wondde eenige bewoners van het eiland. Nu heeft de geheele bevolking de wapenen opgenomen en zich in het gebergte teruggetrokken. Met spanning ziet men de maatregelen te gemoet, waartoe men in Konstantinopel besluiten zal.

ENGELAND.

LONDEN, den 15. Julij. Een fabrijkant van Leeds, met name *Holdforth*, heeft aan het Lagerhuis, het volgende medegedeeld: Ik heb, zegt hij, de straat, die het naast aan mijne fabrijk gelegen is, onderzocht; mijn voornemen was er meerdere te onderzoeken, maar ik heb de taak te pijnelijk bevonden en ik heb dezelve bepaald tot die van Thundallrow, waarin zich 24 huizen bevinden. Op dat getal waren er 9 onbewoond. In de andere heb ik 115 personen in de volstrektste behoeftigheid gevonden. Zij lagen op een weinig stroo en hadden tot eenig deksel niet anders dan eenige lappen zeildoek. Het meerendeel dier huisgezinnen had niet het minste voedsel. Slechts bij een enkel vond men een brood, bij een ander een twintigtal aardappelen en bij een ander een vijftal daarvan. Acht huisgezinnen, in al 86 personen tellende, bevond zich zonder brood en zonder werk. Op eene bevolking van 85 duizend personen bevinden er zich 10 duizend, die in de diepste armoede verkeeren. De heer *Brotherthon* verzekert, dat er in Salford 2030 huizen volstrektelijk ledig staan.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Julij. Een verschrikkelijk ongeluk heeft gisteren de koninklijke familie en de geheele bevolking van Parijs in den diepsten rouw gedompeld. De kroonprins, de hertog *van Orleans*, is gisteren ten gevolge van een vreesselijk ongeval overleden. De prins had het opper-commando over het leger, hetwelk in het noorden van Frankrijk bijeenkomt, overgenomen en maakte zich reeds gereed naar St. Omer te vertrekken, toen hij alleen, zonder aide-de-camp, in een cabriolet met twee paarden, (genoemd à dimi-Daumont), naar Neuilly reed, waar de koninklijke familie tegenwoordig hare residentie heeft, om afscheid te nemen van zijnen vader. De prins, ziende dat de Jokey, die op een der paarden zat, niet in staat was dezelven tot staan te brengen, sprong uit het rijtuig, — en de val was doodelijk. Een Duitsch werkman nam hem op en bragt hem in het huis van eenen kruidenier. Weldra kwam de koninklijke familie voorbij, die zich naar de Tuilleren begaf, waar de koning den raad der ministers zoude presideren. Alle middelen van de kunst waren hier te vergeefs; na eene agonie van vijf uren, gaf de ongelukkige prins, te half vijf uren, den geest, zonder tot bewustzijn gekomen te zijn. Men zegt, dat de verrekking van den ruggegraat den dood zou veroorzaakt hebben. Een hartverscheurend tafereel bood de aanblik van de koninklijke familie aan; geene pen is in staat de wanhoop van deze ongelukkige ouders te beschrijven. Eene compagnie van het 17. regiment bragt het lijk op eene draagbaar naar de koninklijke kapel van Neuilly. De koninklijke familie en duizende van de bewoners van Parijs volgden den stoet te voet. In aller oogen zag men tranen; de oude soldaten van het 17. regiment, die zoo dapper in Algiers hebben gevochten, beweenden hunnen generaal, onder wiens opperbevel zij zoo dikwijls den dood hebben getrotseerd. Onbeschrijfelijk was de indruk, die de eerste tijding van dit ongeval op de bevolking van Parijs heeft veroorzaakt. De geheele bevolking stroomde op de publieke plaatsen, op de boulevards naar Neuilly. Oud en jong, mannen en vrouwen, zonder onderscheid van staatkundige partijen, alles droeg de uitdrukking van de diepste ontsteltenis en hartelijk medelijden. Alle schouwburgen waren vrijwillig, zonder toedoen van de autoriteit gesloten. De hertogin van Orleans, gemalin van den ongelukkigen prins, gebruikt voor het oogenblik de wateren van Plombière, 60 uren van Parijs. Een courier is onmiddelijk van hier vertrokken, om de boodschap van dit noodlottig ongeval over te brengen.

Men kan niet ontkennen, dat de dood van den prins eene staatkundige gebeurtenis van het grootste belang is, en voor de toekomst van Frankrijk gewigtige gevolgen kan hebben. Tot nu toe hebben de organen aller partijen nog deze snaar niet geroerd. De dagbladen van heden behelzen niets anders als de omstandigheden van den dood des prinsen; slechts de Courier Français merkt op, dat deze gebeurtenis op den staatkundigen toestand van Frankrijk weinig invloed zal uitoefenen; dat in constitutionele landen het eene individuum het andere vervangt, en dat bij de thans bestaande regeringsvorm de majoriteit der volksvertegenwoordigers regeert. Onder de conservativen echter heeft het ongeval eenen grooten schrik veroorzaakt. *Louis Philips* is oud en zwak; het ongeluk wat nu zijne familie treft, zal er niet weinig toe bijdragen, zijne gezondheid te ondermijnen; de Comte de Paris, nu hertog van Orleans, is naauwelijks 4 jaren oud, en eene minderjarigheid met alle hare nadeelige gevolgen, kan Frankrijk ligtelijk in eenen burgeroorlog wikkelen. Het is waar, de hertog van Orleans bezat niet de staatswijsheid en de energie zijns vaders, maar daarentegen was hij van alle leden der koninklijke familie het meest bemind, bijzonder van de armee; hij bezat zelfs eene soort van populariteit, daar hij dikwijls genoeg den krijgszuchtigen geest der Franschen vleide en bijzonder door zijnen haat tegen de Engelschen, met de majoriteit der Franschen bijzonder sympatiseerde.

Ferdinand Philips Lodewyk Karel Hendrik, hertog van Orleans, was geboren te Palermo den 3. September 1810 en getrouwd met *Helena*, prinses van Mecklenburg, den 30. Mei 1837. Hij laat twee kinderen achter, den graaf van Parijs, nu hertog van Orleans, nog geene 4 jaren oud en de hertog van Chartres, nog geene 2 jaren.

PARIJS, den 16. Julij. Heden is de hertogin *van Orleans* op het kasteel van Neuilly aangekomen, waar men vertrekken, geheel met violetkleurige stof behangen, voor haar gereed gemaakt had. De zamenkomst met Hare Koninklijke ouders is hoogst aandoenlijk geweest. Men zegt dat de Hertogin twee maanden zwanger is.

— De Koningin bevindt zich steeds in eenen zeer lijdenden toestand; gisteren had zij nog verscheiden maal zenuwtoevallen. Ondertusschen schijnen de geneeskundigen haren staat niet als zorgelijk te beschouwen.

— Sedert eenigen tijd is hier eene nieuwe assurantie-maatschappij van eenen zeer zonderlingen aard opgerigt; de bladen geven er berigt van bij een artikel, zakelijk van den volgenden inhoud:

Zeer weinig gerustellende Verzekerings-Maatschappy.

Sedert dat de regtbank van correctionele politie te Parijs, met het zeer loffelijk doel om de ongelukken, door rijtuigen of paarden berokkend, te verminderen, strenge vonnissen is beginnen te slaan tegen de voerlieden, die, om het vermaak te hebben van in den vollen ren te rijden, des noods over de ruggen hunner medeburgers heen gaan, hebben zich hier twee nieuwe takken van nijverheid opgedaan.

De eerste is van lieden, die zich opzettelijk laten overrijden en dadelijk daarna weder opspringen om eene schavergoeding van omstreeks de vijftien duizend francs te eischen, meestal met gevolg, dat de zaak in de naastgelegene kroeg afgedaan wordt voor 27 franken, een eijerstruif en eenige flesschen wijn.

Een man, die het eenigzins ver gebragt heeft in de kunst, van zich aldus te laten overrijden, kan jaar door jaar op een inkomen van tusschen de vijf en zesduizend franken rekenen. Voor de vrouwen is de winst dubbel, wanneer zij het geluk hebben zich in staat van zwangerschap te laten overrijden.

Deze vernuftige uitvinding was zoo zeer de schrik der voerlieden geworden, dat zij, om drukker straten te vermijden, niet zelden groote omwegen namen, en zoo veel mogelijk bij verkiezing reden op het uur, dat de gemeene man schoftijd houdt. Zij hadden geen gerust oogenblik meer; hunne jaarwedde komt op ongeveer 400 franken 's jaars, en ieder oogenblik liepen zij gevaar van zich eene boete van vijf of zes duizend franken voor eenigen overredene te zien opleggen.

De eerste uitvinding heeft alzoo aanleiding gegeven tot eene tweeede, die eene soort is van contra-mijn. Er heeft zich eene verzekerings-maatschappij opgeworpen, die, tegen eene premie van vijftien of twintig franken 's jaars, alle openbare rijtuigen verzekert tegen de gevolgen van al de ongelukken, die zij op de straten van Parijs zouden kunnen berokkenen. De titel, welken de maatschappij zich heeft verkozen, is die van den *Automedon*.

De voerlieden, die zich hebben verzekerd, zijn te erkennen aan het dolle rijden, hetwelk zij thans lustig en zorgeloos door de straten doen.

MENGELINGEN.

De Arabier en zijn Paard.

Een Turksch cavalerie-generaal DANO PACHA, te Mardin, stond onlangs in onderhandeling met een' Arabier, wiens paard van het geslacht van Maneghi (1) hij gaarne wilde koopen. De prijs echter, welke deze hem vroeg, was naar zijne gedachte te hoog, zoodat het lang duurde eer hij de 30,000 piasters (*f* 3600) den Arabier voortelde. Deze niet tevreden, dat de Turk iets onbillijks in de geldvraag vond, ontving het geld zonder een woord te spreken, en knoopte het in zijnen wijden mantel. Hierop ging hij naar buiten bij zijn paard, even als nam hij afscheid van het trouwe beest, fluisterde het een paar Arabische woorden in het oor, streek het met de hand over de manen en oogen, bezag de hoefijzers en onderzocht of het dier ook iets kon hinderen. Plotseling springt hij er nu op, rukt den halster los, en het beest, aan zij[n] berijder gewoon, vliegt vooruit. De Turksche heb... hebber staat verschrikt en oogt niet alleen paard e[n] Arabier maar ook zijn geld na. Hij doet twee v[an] zijne beste ruiters dadelijk opstijgen, ('t welk des spoediger ging, daar de paarden aldaar meest ge[za]deld staan,) en gebood hun de Arabier te achterha[len]. Met de grootste snelheid wordt nu den vlugteling d[oor] de twee ruiters achtervolgd; doch hunne afstand v[er]minderd niet, want de Arabier, die het beest met ... handen moest stieren, bij gemis van hoofdstel en bi[t], blijft zijne vervolgers met de minste moeite steeds vo[or]uit. Ziet hij hen soms eenigzins naderen, dan is e... streek over den hals van zijn moedig paard genoeg ... den afstand in eenige oogenblikken aanmerkelijk ... vergrooten. Blijven zij achteren, dan laat hij zijn ... zachter loopen tot dat zij hem inhalen. Zoo re[den] zij allen door tot dat de avond reeds gevallen ... De Arabier, die naar rust begon te verlangen, ze[t] zijn paard zoo hevig aan, dat hij in korten tijd ... heel uit het oog der hem volgende Turken is. D[eze] vervolgden hem nog tot na middernacht en keer[den] toen vermoeid, hongerig en dorstig, want den ga[n]schen weg hadden zich noch tijd noch gelegenhe[id] tot eenige ververschiing aangeboden, terug, met ... treurige boodschap, dat geld en paard verdwenen ... ren, terwijl hen niets overbleef dan luide te gew... over den trouwloozen Arabier, maar ook met een ... diens moedig en krachtvol paard. Naar hun in[zien] kon men zulk een paard niet te duur betalen.

Den volgende morgen hoort de Pacha paarden getr[a]pel op zijne plaats, en ziet nieuwsgierig daarnaar ... Doch hoe verwonderd staat hij, toen hij de gevlu[gte] Arabier met zijn paard ziet staan, en door de... wordt toegeroepen. « *Nu, Sidi, wilt gy myn paar[d] of uw geld terug?*"

---

(1) Een paard van een zeer oud geslacht, bij de Arab[ieren] van groote waarde. Op de vlugt naar Medina reed Maho[med] ook op een paard van het geslacht Managhi.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19. Julij. Sedert den 16. dezer zijn ... ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Courier, P. F. Jacobsen, St. Petersburg, wol en p... Anna Margareth, J. Brandthering, Riga, hennipzaad; ... J. J. Lindenstrauss, Memel, houtwaren; Agnes, G. H. Pe... Edward der Gluckige, H. A. Ahrens, Alexandrine, N. Pe... alle Riga, houtwaren; Friedrich Ludwig, Riga henni... Vaaren, P. Matthiser, Laurvig, houtwaren; Nayade, M. ... Riga, lijnzaad; Aleida, B. H. Sturmann, Charlotte, B. Schip... beide Riga, hennipzaad; Le Constant, T. de Corte, Live[rpool], klipzout.

Voor Brussel bestemd:

Theresia, G. J. Ebeling, Memel, houtwaren.

Voor Gend bestemd:

Nieske Maria, B. E. Tubes, Pillau, houtwaren; Herm... Bruss, Riga, hennipzaad, Carolina Mathilda, H. H. T... Horn, houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze ... naar zee gezeild:

Hermidas, K. E. Albertsen, ballast, Mallaga; Diana, ... sen, ballast, Hull; Sirius, J. Kofot, ballast, New-Cast[le]; Lucy, J. Murphy, ballast, Avontuur; Usina, P. F. C. ... stukgoed, Hamburg.

— Den 16 dezer is alhier gearriveerd Zr. Ms. fregat de ... kommand. luit. ter zee 1e klasse, J. du Clou, van Texel.

Te Vlissingen ... A. W. ...